

දීප නිකාය

මහා වග්ගො

2. මහා නිදාන සූත්තං

2. පසුබිමෙහි ඇති දේ ගැන වදාළ දීර්ඝ දෙසුම

1. ඒවං මේ සූතං: ඒකං සමයං භගවා කුරුසු විහරති කම්මාසදම්මං නාම කුරුනං නිගමෝ. අථ ඛෝ ආයස්මා ආනන්දෝ යෙන භගවා තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා භගවන්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්තෝ ඛෝ ආයස්මා ආනන්දෝ භගවන්තං ඒතදවෝච: “අවිජරියං භන්තේ, අබ්භුතං භන්තේ, යාව ගම්භිරෝ වායං භන්තේ, පටිච්චසමුප්පාදෝ ගම්භිරාවහාසෝ ව. අථ ච පන මේ උත්තානකුත්තානකෝ විය ඛායති”ති.

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කුරු ජනපදයෙහි කම්මාස්සදම්ම නම් වූ කුරු ජනපදවාසීන්ගේ නියම් ගමෙහි වැඩවෙසෙන සේක. එකල්හි ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනක වැඩසිටි සේක් ද, එතැනට පැමිණියහ. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සකසා වන්දනා කොට එකත්පස් ව හිඳගත්හ. එකත්පස් ව හුන් ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය පැවසූහ. “ස්වාමීනි, ආශ්වරිය ය. ස්වාමීනි, අද්භුත ය. ස්වාමීනි, මේ පටිච්ච සමුප්පාද ධර්මය මොනනරම් ගම්භිර ද? මොනනරම් ගැඹුරු ව පෙනෙන දෙයක් ද? එහෙත් මා හට එය නොගැඹුරු දෙයක් මෙන්, පැහැදිලි ව පෙනෙන දෙයක් මෙන් වැටහෙයි.”

2. මා භේවං ආනන්ද අවච්ච, මා භේවං ආනන්ද අවච්ච, ගම්භිරෝ වායං ආනන්ද පටිච්චසමුප්පාදෝ ගම්භිරාවහාසෝ ව. ඒතස්ස ආනන්ද, ධම්මස්ස අනනුඛෝධා අප්පට්චේධා ඒවමයං පජා තත්තාකුලකජාතා ගුලාගුණ්ඩිකජාතා මුඤ්ජබ්බඛජභුතා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං සංසාරං නාතිවත්තති.

“ආනන්දයෙනි, එසේ කියන්නට එපා. ආනන්දය, එසේ කියන්නට එපා! ආනන්දය, මේ පටිච්ච සමුප්පාද ධර්මය ගැඹුරු දෙයක් ම ය. ගැඹුරින් පෙනෙන දෙයක් ම ය. ආනන්දයෙනි, මේ පටිච්ච සමුප්පාද ධර්මය අවබෝධ නොවීම හේතුවෙන්, නුවණින් ප්‍රත්‍යක්ෂ නොකිරීම හේතුවෙන් මෙසේ මේ සත්ව ප්‍රජාව අවුල් ව ගිය නුල් කැටියක් සේ, කැඳ දමා ගලී ගැසී අවුල් වූ නුල් කැටියක් සේ, අවුල් වී ගිය මුඤ්ජනණ, සැවැන්දරා මුල් සේ අපාය දුර්ගති විනිපාතයෙන් යුතු සසර ඉක්මවා ගත නොහැකි ව සිටිති.

3. A අත්ථි ඉදප්පච්චයා ජරාමරණන්ති ඉති පුට්ඨේන සතා ආනන්ද, අත්ථිති’ස්ස වචනීයං. කම්පච්චයා ජරාමරණන්ති ඉති චේ වදෙය්‍ය, ජාතිපච්චයා ජරාමරණන්ති ඉච්චස්ස වචනීයං.

‘ජරා මරණ මේ හේතුවෙන් වෙයි කියා පැණවිය හැකි හේතුවක් තිබේදැ’යි ආනන්දයෙනි, ඔබෙන් ඇසූ කල්හි ඔහුට ‘තිබේ’ ය කියා කිව යුත්තේ ය. ‘ජරා මරණය කුමක හේතුවෙන් වෙයි දැ’ යි මෙසේ අසයි නම් ඔහුට කිව යුත්තේ ‘ඉපදීම හේතුවෙන් ජරා මරණ ඇතිවෙන බව’ යි.

අත්ථි ඉදප්පච්චයා ජාති’ති ඉති පුට්ඨේන සතා ආනන්ද, අත්ථිති’ස්ස වචනීයං. කම්පච්චයා ජාති’ති ඉති චේ වදෙය්‍ය, භවපච්චයා ජාති’ති ඉච්චස්ස වචනීයං.

‘ඉපදීම මේ හේතුවෙන් වෙයි කියා පැණවිය හැකි හේතුවක් තිබේදැ’යි ආනන්දයෙනි, ඔබෙන් ඇසූ කල්හී ඔහුට ‘තිබේ’ ය කියා කිව යුත්තේ ය. ‘ඉපදීම කුමක හේතුවෙන් වෙයි දැ’ යි මෙසේ අසයි නම් ඔහුට කිව යුත්තේ ‘විපාක පිණිස කර්ම සකස් වීම හේතුවෙන් ඉපදීම ඇතිවෙන බව’ යි.

අත්ථි ඉදප්පච්චයා හවෝ’ති ඉති පුට්ඨොන සතා ආනන්ද, අත්ථිති’ස්ස වචනීයං. කිම්පච්චයා හවෝ’ති ඉති චේ වදෙය්‍ය, උපාදානපච්චයා හවෝ’ති ඉච්චස්ස වචනීයං.

‘විපාක පිණිස කර්ම සකස් වීම මේ හේතුවෙන් වෙයි කියා පැණවිය හැකි හේතුවක් තිබේදැ’යි ආනන්දයෙනි, ඔබෙන් ඇසූ කල්හී ඔහුට ‘තිබේ’ ය කියා කිව යුත්තේ ය. ‘විපාක පිණිස කර්ම සකස් වීම කුමක හේතුවෙන් වෙයි දැ’ යි මෙසේ අසයි නම් ඔහුට කිව යුත්තේ ‘ග්‍රහණය වීම හේතුවෙන් විපාක පිණිස කර්ම සකස් වෙන බව’ යි.

අත්ථි ඉදප්පච්චයා උපාදානන්ති ඉති පුට්ඨොන සතා ආනන්ද, අත්ථිති’ස්ස වචනීයං. කිම්පච්චයා උපාදානන්ති ඉති චේ වදෙය්‍ය, තණ්හාපච්චයා උපාදානන්ති ඉච්චස්ස වචනීයං.

‘ග්‍රහණය වීම මේ හේතුවෙන් වෙයි කියා පැණවිය හැකි හේතුවක් තිබේදැ’යි ආනන්දයෙනි, ඔබෙන් ඇසූ කල්හී ඔහුට ‘තිබේ’ ය කියා කිව යුත්තේ ය. ‘ග්‍රහණය වීම කුමක හේතුවෙන් වෙයි දැ’ යි මෙසේ අසයි නම් ඔහුට කිව යුත්තේ ‘තෘෂ්ණාව හේතුවෙන් ග්‍රහණය වීම සිදුවන බව’ යි.

අත්ථි ඉදප්පච්චයා තණ්හා’ති ඉති පුට්ඨොන සතා ආනන්ද අත්ථිති’ස්ස වචනීයං. කිම්පච්චයා තණ්හා’ති ඉති චේ වදෙය්‍ය, වේදනාපච්චයා තණ්හා’ති ඉච්චස්ස වචනීයං.

‘තෘෂ්ණාව මේ හේතුවෙන් වෙයි කියා පැණවිය හැකි හේතුවක් තිබේදැ’යි ආනන්දයෙනි, ඔබෙන් ඇසූ කල්හී ඔහුට ‘තිබේ’ ය කියා කිව යුත්තේ ය. ‘තෘෂ්ණාව කුමක හේතුවෙන් වෙයි දැ’ යි මෙසේ අසයි නම් ඔහුට කිව යුත්තේ ‘විදීම හේතුවෙන් තෘෂ්ණාව හටගන්නා බව’ යි.

අත්ථි ඉදප්පච්චයා වේදනා’ති ඉති පුට්ඨොන සතා ආනන්ද අත්ථිති’ස්ස වචනීයං. කිම්පච්චයා වේදනා’ති ඉති චේ වදෙය්‍ය, එස්සපච්චයා වේදනා’ති ඉච්චස්ස වචනීයං.

‘විදීම මේ හේතුවෙන් වෙයි කියා පැණවිය හැකි හේතුවක් තිබේදැ’යි ආනන්දයෙනි, ඔබෙන් ඇසූ කල්හී ඔහුට ‘තිබේ’ ය කියා කිව යුත්තේ ය. ‘විදීම කුමක හේතුවෙන් වෙයි දැ’ යි මෙසේ අසයි නම් ඔහුට කිව යුත්තේ ‘ස්පර්ශය හේතුවෙන් විදීම හටගන්නා බව’ යි.

අත්ථි ඉදප්පච්චයා එස්සෝ’ති ඉති පුට්ඨොන සතා ආනන්ද අත්ථිති’ස්ස වචනීයං. කිම්පච්චයා එස්සෝ’ති ඉති චේ වදෙය්‍ය, නාමරූපපච්චයා එස්සෝ’ති ඉච්චස්ස වචනීයං.

‘ස්පර්ශය මේ හේතුවෙන් වෙයි කියා පැණවිය හැකි හේතුවක් තිබේදැ’යි ආනන්දයෙනි, ඔබෙන් ඇසූ කල්හී ඔහුට ‘තිබේ’ ය කියා කිව යුත්තේ ය. ‘ස්පර්ශය කුමක හේතුවෙන් වෙයි දැ’ යි මෙසේ අසයි නම් ඔහුට කිව යුත්තේ ‘නාමරූප හේතුවෙන් ස්පර්ශය හටගන්නා බව’ යි.

අත්ථි ඉදප්පච්චයා නාමරූපන්ති ඉති පුට්ඨොන සතා ආනන්ද අත්ථිති’ස්ස වචනීයං. කිම්පච්චයා නාමරූපන්ති ඉති චේ වදෙය්‍ය, විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූපන්ති ඉච්චස්ස වචනීයං.

‘නාමරූප මේ හේතුවෙන් වෙයි කියා පැණවිය හැකි හේතුවක් තිබේදැ’යි ආනන්දයෙනි, ඔබෙන් ඇසූ කල්හී ඔහුට ‘තිබේ’ ය කියා කිව යුත්තේ ය. ‘නාමරූප කුමක හේතුවෙන් වෙයි දැ’ යි මෙසේ අසයි නම් ඔහුට කිව යුත්තේ ‘විඤ්ඤාණය හේතුවෙන් නාමරූප හටගන්නා බව’ යි.

අත්ථි ඉදප්පච්චයා විඤ්ඤාණන්ති ඉති පුට්ඨේන සතා ආනන්ද අත්ථිති’ස්ස වචනීයං. කිම්පච්චයා විඤ්ඤාණන්ති ඉති චේ වදෙය්‍ය, නාමරූපපච්චයා විඤ්ඤාණන්ති ඉච්චස්ස වචනීයං.

3 B ‘විඤ්ඤාණය මේ හේතුවෙන් වෙයි කියා පැණවිය හැකි හේතුවක් තිබේදැ’යි ආනන්දයෙනි, ඔබෙන් ඇසූ කල්හී ඔහුට ‘තිබේ’ ය කියා කිව යුත්තේ ය. ‘විඤ්ඤාණය කුමක හේතුවෙන් වෙයි දැ’ යි මෙසේ අසයි නම් ඔහුට කිව යුත්තේ ‘නාමරූප හේතුවෙන් විඤ්ඤාණය හටගන්නා බව’ යි.

4. A ඉති ඛෝ ආනන්ද නාමරූපපච්චයා විඤ්ඤාණා, විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූපං, නාමරූපපච්චයා ඵස්සෝ, ඵස්සපච්චයා චේදනා, චේදනාපච්චයා තණ්හා, තණ්හාපච්චයා උපාදානං, උපාදානපච්චයා භවෝ, භවපච්චයා ජාති, ජාතිපච්චයා ජරාමරණං සෝකපරිදේවදුක්ඛදෝමනස්සුපායාසා සම්භවන්ති. ඒවමේතස්ස කේවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස සමුදයෝ හෝති.

4. B මෙසේ ආනන්දයෙනි, නාමරූප හේතුවෙන් විඤ්ඤාණය හටගනියි. විඤ්ඤාණය හේතුවෙන් නාමරූප හටගනියි. නාමරූප හේතුවෙන් ස්පර්ශය හටගනියි. ස්පර්ශය හේතුවෙන් විදීම හටගනියි. විදීම හේතුවෙන් තෘෂ්ණාව හටගනියි. තෘෂ්ණාව හේතුවෙන් ග්‍රහණයට හසුවෙයි. ග්‍රහණයට හසු වීම හේතුවෙන් විපාක පිණිස කර්ම සකස් වෙයි. විපාක පිණිස කර්ම සකස් වීම හේතුවෙන් ඉපදීම සිදුවෙයි. ඉපදීම හේතුවෙන් ජරා, මරණ, ශෝක, වැළපීම, කායික දුක්, මානසික දුක්, සුසුම් හෙළීම ආදිය හටගනියි. මේ අයුරින් මුළු මහත් දුක්ඛස්කන්ධයාගේ ම හටගැනීම වෙයි.

5. A “ජාතිපච්චයා ජරාමරණන්ති ඉති ඛෝ පතේතං චුත්තං. තදානන්ද ඉමිනාපේතං පරියායේන චේදිතබ්බං යථා ජාතිපච්චයා ජරාමරණං: ජාති ව හි ආනන්ද නාහවිස්ස සබ්බේන සබ්බං සබ්බථා සබ්බං කස්සචි කිම්හිචි සෙය්‍යථීදං: දේවානං වා දේවත්තාය, ගන්ධබ්බානං වා ගන්ධබ්බත්තාය, යක්ඛානං වා යක්ඛත්තාය, භූතානං වා භූතත්තාය, මනුස්සානං වා මනුස්සත්තාය, චතුප්පදානං වා චතුප්පදත්තාය, පක්ඛිනං වා පක්ඛිත්තාය සිරිංසපානං වා සිරිංසපත්තාය, තේසං තේසඤ්ච ආනන්ද සත්තානං තථත්තාය ජාති නාහවිස්ස, සබ්බස්සෝ ජාතියා අසති ජාතිනිරෝධා අපි නු ඛෝ ජරාමරණං පඤ්ඤායේථා?”ති.

‘ඉපදීම හේතුවෙන් ජරා මරණ සිදුවෙයි’ යනුවෙන් මෙසේ මේ කරුණ කියන ලදී. ආනන්දයෙනි, ඉපදීම හේතුවෙන් ජරා මරණ සිදුවන්නේ යම් අයුරකින් ද එය මේ ක්‍රමයෙන් දත යුත්තේ ය. ආනන්දයෙනි, සියළු දෙනාට ම සියළු විදියෙන් ම, සියළු දෙනාට ම සියළු තන්හි ම, කා හට වත්, කවර තැනක වත් ඉපදීමක් ඇත්තේ ම නැත්නම්, එනම්; දෙවියන් අතර දෙවියෙකු වීම පිණිස හෝ වේවා, ගාන්ධර්වයන් අතර ගාන්ධර්වයෙකු වීම පිණිස හෝ වේවා, යක්ෂයින් අතර යක්ෂයෙකු වීම පිණිස හෝ වේවා, සත්වයන් අතර

සත්වයෙකු වීම පිණිස හෝ වේවා, මිනිසුන් අතර මිනිසෙකු වීම පිණිස හෝ වේවා, සිව්පාවුන් අතර සිව්පාවෙකු වීම පිණිස හෝ වේවා, පක්ෂීන් අතර පක්ෂියෙකු වීම පිණිස හෝ වේවා, සර්පයින් අතර සර්පයෙකු වීම පිණිස හෝ වේවා, ආනන්දයෙනි, ඒ ඒ සත්වයින් අතර ඒ ඒ අයුරින් වීම පිණිස ඉපදීමක් ඇති නොවෙයි නම් සර්වප්‍රකාරයෙන් ම ඉපදීමක් නැති කල්හී ඉපදීම නම් වූ හේතුව නිරුද්ධ වීමෙන් ජරා මරණය දකින්නට ලැබේවි ද?”

“නෝ හේතං හන්තේ”.

“ස්වාමීනී, මෙය නැත්තේ ය.”

“තස්මාතිහානන්ද ඒසේව හේතු ඒතං නිදානං ඒස සමුදයෝ ඒස පච්චයෝ ජරාමරණස්ස යදිදං ජාති”.

“එහෙයින් ආනන්දයෙනි, ජරා මරණයට හේතු වූයේ මෙය ම ය. පසුබිම මෙය ම ය. හටගැනීම මෙය ම ය. ප්‍රත්‍යය මෙය ම ය. එනම් මේ ඉපදීම යි.

5. “භවපච්චයා ජාති”නි ඉති ඛෝ පනේතං චුත්තං. තදානන්ද ඉමිනාපේතං පරියායේන වේදිතබ්බං යථා භවපච්චයා ජාති: භවෝ ව හි ආනන්ද නාභවිස්ස සබ්බේන සබ්බං සබ්බථා සබ්බං කස්සචි කිම්හිචි සෙය්‍යථිදං: කාමභවෝ රූපභවෝ අරූපභවෝ, සබ්බසෝ භවේ අසති භවනිරෝධා අපි නු ඛෝ ජාති පඤ්ඤායේථා?”ත.

“විපාක පිණිස කර්ම සකස් වීම හේතුවෙන් ඉපදීම සිදුවෙයි’ යනුවෙන් මෙසේ මේ කරුණ කියන ලදී. ආනන්දයෙනි, විපාක පිණිස කර්ම සකස් වීම හේතුවෙන් ඉපදීම සිදුවන්නේ යම් අයුරකින් ද එය මේ ක්‍රමයෙන් දත යුත්තේ ය. ආනන්දයෙනි, සියළු දෙනාට ම සියළු විදියෙන් ම, සියළු දෙනාට ම සියළු තන්හි ම, කා හට වත්, කවර තැනක වත් විපාක පිණිස කර්ම සකස් වීම ඇත්තේ ම නැත්නම්, එනම්; කාම ධාතුවෙහි විපාක පිණිස වූ කර්ම සකස් වීම, රූප ධාතුවෙහි විපාක පිණිස වූ කර්ම සකස් වීම, අරූප ධාතුවෙහි විපාක පිණිස වූ කර්ම සකස් වීම ත් ය. සර්වප්‍රකාරයෙන් විපාක පිණිස වූ කර්ම සකස් වීමක් නැත්නම්, විපාක පිණිස කර්ම සකස් වීම නිරුද්ධ වීමෙන් ඉපදීමක් දකින්නට ලැබේවි ද?”

“නෝ හේතං හන්තේ”.

“ස්වාමීනී, මෙය නොවේ ම ය”

“තස්මාතිහානන්ද ඒසේව හේතු ඒතං නිදානං ඒස සමුදයෝ ඒස පච්චයෝ ජාතියා යදිදං භවෝ.”

“එහෙයින් ආනන්දයෙනි, ඉපදීමට හේතුව වූයේ මෙය ම ය. පසුබිම මෙය ම ය. හටගැනීම මෙය ම ය. ප්‍රත්‍යය මෙය ම ය. එනම් මේ විපාක පිණිස කර්ම සකස් වීම යි.

6. “උපාදානපච්චයා භවෝ”නි ඉති ඛෝ පනේතං චුත්තං. තදානන්ද ඉමිනාපේතං පරියායේන වේදිතබ්බං: යථා උපාදානපච්චයා භවෝ: උපාදානං හි ආනන්ද නාභවිස්ස සබ්බේන සබ්බං සබ්බථා සබ්බං කස්සචි කිම්හිචි සෙය්‍යථිදං: කාමුපාදානං වා දිට්ඨුපාදානං වා සීලබ්බතුපාදානං වා අත්තවාදුපාදානං වා, සබ්බසෝ උපාදානෝ අසති උපාදානනිරෝධා අපි නු ඛෝ භවෝ පඤ්ඤායේථා?”ති.

“‘ග්‍රහණයට හසු වීම හේතුවෙන් විපාක පිණිස වූ කර්ම සකස් වන්නේ ය’ යැයි මෙසේ මේ කරුණ කියන ලදී. ආනන්දයෙනි, ග්‍රහණයට හසු වීම හේතුවෙන් විපාක පිණිස වූ කර්ම සකස් වන්නේ යම් අයුරකින් ද

එය මේ ක්‍රමයෙන් දත යුත්තේ ය. ආනන්දයෙනි, සියළු දෙනාට ම සියළු විදියෙන් ම, සියළු දෙනාට ම සියළු තත්හි ම, කා හට වත්, කවර තැනක වත් ග්‍රහණයට හසුවීම ඇත්තේ ම නැත්නම්, එනම්; පංච කාමයන්ගේ ග්‍රහණයට හසු වීම හෝ, දෘෂ්ටිත්තේ ග්‍රහණයට හසු වීම හෝ, සීල-ව්‍යාපාර ආදියෙහි ග්‍රහණයට හසු වීම හෝ, ආත්මයක් තිබේ ය යන හැඟීමේ ග්‍රහණයට හසු වීම හෝ ය. සර්වප්‍රකාරයෙන් ම ග්‍රහණයට හසු වීමක් නැති කල්හි ග්‍රහණයට හසු වීම නිරුද්ධ වීමෙන් විපාක පිණිස වූ කර්ම සැකසෙන්නේ ය යන්න දකින්නට ලැබේවි ද?”

“නෝ හේතං හත්තේ.”

“ස්වාමීනී, මෙය නොවේ ම ය”

“තස්මාතිහානන්ද ඒසේව හේතු ඒතං නිදානං ඒස සමුදයෝ ඒස පච්චයෝ භවස්ස යදිදං උපාදානං.”

“එහෙයින් ආනන්දයෙනි, විපාක පිණිස කර්ම සකස් වීමට හේතු වූයේ මෙය ම ය. පසුබිම මෙය ම ය. හටගැනීම මෙය ම ය. ප්‍රත්‍යය මෙය ම ය. එනම් මේ ග්‍රහණයට හසු වීම යි.

7. තණ්හාපච්චයා උපාදානන්ති ඉති ඛෝ පනේතං චූත්තං. තදානන්ද ඉමිනාපේතං පරියායේන වේදිතබ්බං: යථා තණ්හාපච්චයා උපාදානං: තණ්හා ව හි ආනන්ද නාභවිස්ස සබ්බේන සබ්බං සබ්බථා සබ්බං කස්සචි කිම්හිචි සෙය්‍යථිදං: රූපතණ්හා සද්දතණ්හා ගන්ධතණ්හා රසතණ්හා ඵොට්ඨබ්බතණ්හා ධම්මතණ්හා, සබ්බසෝ තණ්හාය අසති තණ්හානිරෝධා අපි නු ඛෝ උපාදානං පඤ්ඤායේථා?” ති.

“තෘෂ්ණාව හේතුවෙන් ග්‍රහණයට හසු වෙයි’ යැයි මෙසේ මේ කරුණ කියන ලදී. ආනන්දයෙනි, තෘෂ්ණාව හේතුවෙන් ග්‍රහණයට හසු වන්නේ යම් අයුරකින් ද, එය මේ ක්‍රමයෙන් දත යුත්තේ ය. ආනන්දයෙනි, සියළු දෙනාට ම සියළු විදියෙන් ම, සියළු දෙනාට ම සියළු තත්හි ම, කා හට වත්, කවර තැනක වත් තෘෂ්ණාවක් ඇත්තේ ම නැත්නම්, එනම්; රූප කෙරෙහි තෘෂ්ණාව, ශබ්ද කෙරෙහි තෘෂ්ණාව, ගන්ධ සුවඳ කෙරෙහි තෘෂ්ණාව, රස කෙරෙහි තෘෂ්ණාව, පහස කෙරෙහි තෘෂ්ණාව, අරමුණු කෙරෙහි තෘෂ්ණාව ය. සර්වප්‍රකාරයෙන් ම තෘෂ්ණාව නැති කල්හි තෘෂ්ණාව නිරුද්ධ වීමෙන් ග්‍රහණයට හසු වීමක් දකින්නට ලැබේවි ද?”

“නෝ හේතං හත්තේ”.

“ස්වාමීනී, මෙය නැත්තේ ය.”

“තස්මාතිහානන්ද ඒසේව හේතු ඒතං නිදානං ඒස සමුදයෝ ඒස පච්චයෝ උපාදානස්ස යදිදං තණ්හා”.

“එහෙයින් ආනන්දයෙනි, ග්‍රහණයට හසුවීමට හේතු වූයේ මෙය ම ය. පසුබිම මෙය ම ය. හටගැනීම මෙය ම ය. ප්‍රත්‍යය මෙය ම ය. එනම් මේ තෘෂ්ණාව යි.

8. A “වේදනාපච්චයා තණ්හා’ති ඉති ඛෝ පනේතං චූත්තං. තදානන්ද ඉමිනාපේතං පරියායේන වේදිතබ්බං: යථා වේදනාපච්චයා තණ්හා; වේදනා ව හි ආනන්ද නාභවිස්ස සබ්බේන සබ්බං සබ්බථා සබ්බං කස්සචි කිම්හිචි සෙය්‍යථිදං: චක්ඛුසම්ඵස්සජා වේදනා සෝතසම්ඵස්සජා වේදනා ඝාතසම්ඵස්සජා වේදනා ජිව්හාසම්ඵස්සජා වේදනා කායසම්ඵස්සජා වේදනා මනෝසම්ඵස්සජා වේදනා, සබ්බසෝ වේදනාය අසති වේදනානිරෝධා අපි නු ඛෝ තණ්හා පඤ්ඤායේථා?” ති.

“විදීම හේතුවෙන් තණ්හාව හටගන්නේ ය’ යි මෙසේ මේ කරුණ කියන ලදී. ආනන්දයෙනි, විදීම හේතුවෙන් තෘෂ්ණාව හටගන්නේ යම් අයුරකින් ද එය මේ ක්‍රමයෙන් දත යුත්තේ ය. ආනන්දයෙනි, සියළු දෙනාට ම සියළු විදියෙන් ම, සියළු දෙනාට ම සියළු තත්ත්ව ම, කා හට වත්, කවර තැනක වත් විදීම ඇත්තේ ම නැත්නම්, එනම්, ඇසේ ස්පර්ශයෙන් හටගත් විදීම, කන් ස්පර්ශයෙන් හටගත් විදීම, නාසයේ ස්පර්ශයෙන් හටගත් විදීම, දිවේ ස්පර්ශයෙන් හටගත් විදීම, කයේ ස්පර්ශයෙන් හටගත් විදීම, මනසේ ස්පර්ශයෙන් හටගත් විදීම ය. සර්වප්‍රකාරයෙන් ම විදීම නැති කළහී, විදීම නිරුද්ධ වීමෙන් තෘෂ්ණාවක් හටගන්නේ ද?”

“නෝ හේතං හත්තේ”.

“ස්වාමීනී, මෙය නැත්තේ ය.”

“තස්මාතිහානන්ද ඵ්ථෙව හේතු ඵ්තං නිදානං ඵ්ඨ සමුදයෝ ඵ්ඨ පච්චයෝ තණ්හාය යදිදං වේදනා.”

5. B “එහෙයින් ආනන්දයෙනි, තෘෂ්ණාවට හේතු වූයේ මෙය ම ය. පසුබිම මෙය ම ය. හටගැනීම මෙය ම ය. ප්‍රත්‍යය මෙය ම ය. එනම් මේ විදීම යි.”

6. A ඉති ඛෝ පනේතං ආනන්ද වේදනං පටිච්ච තණ්හා, තණ්හං පටිච්ච පරියේසනා, පරියේසනං පටිච්ච ලාභෝ, ලාභං පටිච්ච විනිවිජයෝ, විනිවිජයං පටිච්ච ඡන්දරාගෝ, ඡන්දරාගං පටිච්ච අප්ඤ්ඤානාං, අප්ඤ්ඤානං පටිච්ච පරිග්ගහෝ, පරිග්ගහං පටිච්ච මච්ඡරියං, මච්ඡරියං පටිච්ච ආරක්ඛෝ, ආරක්ඛාධිකරණං පටිච්ච දණ්ඩාදාන සත්ථාදානකලහවිග්ගහවිවාදතුවංතුවං ජේසුඤ්ඤමුසාවාදා අනේකේ පාපකා අකුසලා ධම්මා සම්භවන්ති.

6.B මෙසේ ආනන්දයෙනි, විදීම හේතුවෙන් තෘෂ්ණාව හටගනියි. තෘෂ්ණාව හේතුවෙන් සොයයි. සෙවීම හේතුවෙන් ලැබෙයි. ලැබීම හේතුවෙන් ලැබුණු දේ ගැන විනිශ්චයකට යයි. විනිශ්චය කිරීම හේතුවෙන් ආශාවෙන් ඇලෙයි. ආශාවෙන් ඇලීම හේතුවෙන් තමන්ගේ ය කියා එහි සිත බැස ගනියි. තමන්ගේ ය කියා එහි සිත බැස ගැනීම හේතුවෙන් එය සිතෙන් අයත් කරගනියි. එය සිතෙන් අයත් කරගැනීම හේතුවෙන් මසුරු බව ඇතිවෙයි. මසුරු බව හේතුවෙන් එය රකියි. එය රැකීමට ගන්නා අරගලය හේතුවෙන් දඩු මුගුරු ගැනීම, අවි ආයුධ ගැනීම, කලකෝලාහල, විරෝධ, වාද විවාද, ‘නුඹ තමයි නුඹ තමයි’ වශයෙන් බැණගැනීම, කේලාම් කීම, බොරු කීම ආදී අනේක වූ පාපී අකුසල් දහම් හටගනියි.

7.A ආරක්ඛාධිකරණං දණ්ඩාදානසත්ථාදානකලහ-විග්ගහ-විවාද-තුවන්තුවං-ජේසුඤ්ඤ-මුසාවාදා අනේකේ පාපකා අකුසලා ධම්මා සම්භවන්ති ඉති ඛෝ පනේතං වූත්තං. තදානන්ද ඉමිනාපේතං පරියායේන වේදිතබ්බං යථා ආරක්ඛාධිකරණං දණ්ඩාදාන-සත්ථාදාන-කලහ-විග්ගහ-විවාද-තුවන්තුවං-ජේසුඤ්ඤ-මුසාවාදා අනේකේ පාපකා අකුසලා ධම්මා සම්භවන්ති: ආරක්ඛෝ ව හි ආනන්ද නාභවිස්ස සබ්බේන සබ්බං සබ්බථා සබ්බං කස්සපී කිම්හිවී, සබ්බසෝ ආරක්ඛේ අසති ආරක්ඛනිරෝධා අපි නු ඛෝ දණ්ඩාදාන-සත්ථාදාන-කලහ-විග්ගහ-විවාද-තුවන්තුවං-ජේසුඤ්ඤ-මුසාවාදා අනේකේ පාපකා අකුසලා ධම්මා සම්භවෙය්‍යන්ති?.

“එය රැකීමට ගන්නා අරගලය හේතුවෙන් දඩු මුගුරු ගැනීම, අවි ආයුධ ගැනීම, කලකෝලාහල, විරෝධ, වාද විවාද, ‘නුඹ තමයි නුඹ තමයි’ වශයෙන් බැණ ගැනීම, කේලාම් කීම, බොරු කීම ආදී අනේක වූ පාපී

අකුසල් දහම් හටගනියි' යැයි මෙසේ මේ කරුණ කියන ලදී. ආනන්දයෙනි, එය රැකීමට ගන්නා අරගලය හේතුවෙන් දඬු මුගුරු ගැනීම, අවි ආයුධ ගැනීම, කලකෝළාහල, විරෝධ, වාද විවාද, 'නුඹ තමයි නුඹ තමයි' වශයෙන් බැණගැනීම, කේලාම් කීම, බොරු කීම ආදී අනේක වූ පාපී අකුසල් දහම් හටගන්නේ යම් අයුරකින් ද, එය මේ ක්‍රමයෙන් දත යුත්තේ ය. ආනන්දයෙනි, සියළු දෙනාට ම සියළු විදියෙන් ම, සියළු දෙනාට ම සියළු තන්හි ම, කා හට වත්, කවර තැනක වත් රැක ගැනීමක් ඇත්තේ ම නැත්නම්, සර්වප්‍රකාරයෙන් ම රැකගැනීමක් නැති කල්හී රැකගැනීම නිරුද්ධ වීමෙන් දඬු මුගුරු ගැනීම, අවි ආයුධ ගැනීම, කලකෝළාහල, විරෝධ, වාද විවාද, 'නුඹ තමයි නුඹ තමයි' වශයෙන් බැණගැනීම, කේලාම් කීම, බොරු කීම ආදී අනේක වූ පාපී අකුසල් දහම් හටගන්නාහු ද?"

“නෝ හේතං හත්තේ.”

“ස්වාමීනී, මෙය නොවේ ම ය”

තස්මාතිහානන්ද ඒසේව හේතු ඒතං නිදානං ඒස සමුදයෝ ඒස පච්චයෝ දණ්ඩාදාන-සත්ථාදාන-කලහ-විග්ගහ-විවාද-තුවන්තුවං-පේසුඤ්ඤ-මුසාවාදානං අනේකේසං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං සම්භවාය යදිදං ආරක්ඛෝ.

“එහෙයින් ආනන්දයෙනි, දඬු මුගුරු ගැනීම, අවි ආයුධ ගැනීම, කලකෝළාහල, විරෝධ, වාද විවාද, 'නුඹ තමයි නුඹ තමයි' වශයෙන් බැණ ගැනීම, කේලාම් කීම, බොරු කීම ආදී අනේක වූ පාපී අකුසල් දහම් හට ගැනීමට හේතුව මෙය ම ය. පසුබිම මෙය ම ය. හටගැනීම මෙය ම ය. ප්‍රත්‍යය මෙය ම ය. එනම් මේ රැක ගැනීම යි.”

මච්ඡරියං පටිච්ච ආරක්ඛෝ'ති ඉති ඛෝ පනේතං චුත්තං තදානන්ද ඉමිනාපේතං පරියායේන වේදිතබ්බං යථා මච්ඡරියං පටිච්ච ආරක්ඛෝ: මච්ඡරියං ච හි ආනන්ද නාභවිස්ස සබ්බේන සබ්බං සබ්බථා සබ්බං කස්සචි කිම්හිචි, සබ්බසෝ මච්ඡරියෝ අසති මච්ඡරියනිරෝධා අපි නු ඛෝ ආරක්ඛෝ පඤ්ඤායේථාති?

“මසුරුකම හේතුවෙන් රැකගැනීමේ ආශාව ඇතිවෙයි' යැයි මෙසේ මේ කරුණ කියන ලදී. ආනන්දයෙනි, මසුරුකම හේතුවෙන් රැකගැනීමේ ආශාව හටගන්නේ යම් අයුරකින් නම් එය මේ ක්‍රමයෙන් දත යුත්තේ ය. ආනන්දයෙනි, සියළු දෙනාට ම සියළු විදියෙන් ම, සියළු දෙනාට ම සියළු තන්හි ම, කා හට වත්, කවර තැනක වත් මසුරුකමක් ඇත්තේ ම නැත්නම්, සර්වප්‍රකාරයෙන් ම මසුරුකම නැති කල්හී මසුරුකම නිරුද්ධ වීමෙන් රැක ගැනීමේ ආශාවක් දකින්නට ලැබේවි ද?"

“නෝ හේතං හත්තේ.”

“ස්වාමීනී, මෙය නැත්තේ ය.”

තස්මාතිහානන්ද ඒසේව හේතු ඒතං නිදානං ඒස සමුදයෝ ඒස පච්චයෝ ආරක්ඛස්ස යදිදං මච්ඡරියං.

“එහෙයින් ආනන්දයෙනි, රැකගැනීමේ ආශාවට හේතු වූයේ මෙය ම ය. පසුබිම මෙය ම ය. හටගැනීම මෙය ම ය. ප්‍රත්‍යය මෙය ම ය. එනම් මේ මසුරුකම යි.”

පරිග්‍රහණ පටිච්ච මච්ඡරියන්ති ඉති ඛෝ පනේතං චූත්තං. තදානන්ද ඉමිනාපේතං පරියායේන වේදිතබ්බං. යථා පරිග්‍රහණ පටිච්ච මච්ඡරියං: පරිග්‍රහණෝ ව හි ආනන්ද නාහවිස්ස සබ්බේන සබ්බං සබ්බථා සබ්බං කස්සචි කිම්හිචි, සබ්බසෝ පරිග්‍රහණෝ අසති පරිග්‍රහනිරෝධා අපි නු ඛෝ මච්ඡරියං පඤ්ඤායේථාති?

“තමාට අයත් කොට සිතීම හේතුවෙන් මසුරුකම ඇතිවෙයි’ යැයි මෙසේ මේ කරුණ කියන ලදී. ආනන්දයෙනි, තමාට අයත් කොට සිතීම හේතුවෙන් මසුරුකම ඇතිවන්නේ යම් අයුරකින් නම්, එය මේ ක්‍රමයෙනුත් දත යුත්තේ ය. ආනන්දයෙනි, සියළු දෙනාට ම සියළු විදියෙන් ම, සියළු දෙනාට ම සියළු තන්හි ම, කා හට වත්, කවර තැනක වත් තමාට අයත් කොට සිතීමක් ඇත්තේ ම නැත්නම්, සර්වප්‍රකාරයෙන් ම තමාට අයත් කොට සිතීමක් නැති කළේහි, තමාට අයත් කොට සිතීම නිරුද්ධ වීමෙන් මසුරුකමක් දකින්නට ලැබේවි ද?”

“නෝ හේතං හත්තේ.”

“ස්වාමීනී, මෙය නැත්තේ ය.”

තස්මාතිහානන්ද ඒසේව හේතු ඒතං නිදානං ඒස සමුදයෝ ඒස පච්චයෝ මච්ඡරියස්ස යදිදං පරිග්‍රහණෝ.

“එහෙයින් ආනන්දයෙනි, මසුරුකමට හේතු වූයේ මෙය ම ය. පසුබිම මෙය ම ය. හටගැනීම මෙය ම ය. ප්‍රත්‍යය මෙය ම ය. එනම් මේ තමාට අයත් කොට සිතීම යි.”

“අප්ඤ්ඤාසානං පටිච්ච පරිග්‍රහණෝ”ති ඉති ඛෝ පනේතං චූත්තං. තදානන්ද ඉමිනාපේතං පරියායේන වේදිතබ්බං යථා අප්ඤ්ඤාසානං පටිච්ච පරිග්‍රහණෝ; අප්ඤ්ඤාසානං ව හි ආනන්ද නාහවිස්ස සබ්බේන සබ්බං සබ්බථා සබ්බං කස්සචි කිම්හිචි. සබ්බසෝ අප්ඤ්ඤාසානෝ අසති අප්ඤ්ඤාසානනිරෝධා අපි නු ඛෝ පරිග්‍රහණෝ පඤ්ඤායේථා?”ති.

“තමන්ගේ ය කියා එහි සිත බැස ගැනීම හේතුවෙන් එය තමාට අයත් කොට සිතයි’ යැයි මෙසේ මේ කරුණක් කියන ලදී. ආනන්දයෙනි, තමන්ගේ ය කියා එහි සිත බැසගැනීම හේතුවෙන් තමාට අයත් කොට සිතීම ඇතිවන්නේ යම් අයුරකින් නම් එය මේ ක්‍රමයෙනුත් දත යුත්තේ ය. ආනන්දයෙනි, සියළු දෙනාට ම සියළු විදියෙන් ම, සියළු දෙනාට ම සියළු තන්හි ම, කා හට වත්, කවර තැනක වත් තමාගේ ය කියා යමක සිත බැසගැනීමක් ඇත්තේ ම නැත්නම්, සර්වප්‍රකාරයෙන් ම තමාගේ ය කියා සිතෙහි බැසගැනීමක් නැති කළේහි තමාගේ ය කියා සිතෙහි බැසගැනීම නිරුද්ධ වීමෙන් තමාට අයත් කොට සිතීමක් දකින්නට ලැබේවි ද?”

“නෝ හේතං හත්තේ.”

“ස්වාමීනී, එය නැත්තේ ය.”

“තස්මාතිහානන්ද ඒසේව හේතු ඒතං නිදානං ඒස සමුදයෝ ඒස පච්චයෝ පරිග්‍රහණස්ස යදිදං අප්ඤ්ඤාසානං.”

“එහෙයින් ආනන්දයෙනි, තමාට අයත් කොට සිතීමට හේතු වූයේ මෙය ම ය. පසුබිම මෙය ම ය. හටගැනීම මෙය ම ය. ප්‍රත්‍යය මෙය ම ය. එනම් මේ තමාගේ ය කියා සිතෙන් බැසගැනීම යි.”

“ඡන්දරාගං පටිච්ච අප්ඤ්ඤාසානන්ති ඉති ඛෝ පනේතං වුත්තං. තදානන්ද ඉමිනාපේතං පරියායේන වේදිතබ්බං. යථා ඡන්දරාගං පටිච්ච අප්ඤ්ඤාසානං; ඡන්දරාගෝ ව හි ආනන්ද නාභවිස්ස සබ්බේන සබ්බං සබ්බං සබ්බං කස්සචි කිම්හිචි, සබ්බසෝ ඡන්දරාගෝ අසති ඡන්දරාගනිරෝධා අපි නු ඛෝ අප්ඤ්ඤාසානං පඤ්ඤායේථා?ති.”

“ආශාවෙන් ඇලීම හේතුවෙන් තමන්ගේ ය කියා සිතෙන් බැස ගනියි’ යැයි මෙසේ මේ කරුණ කියන ලදී. ආනන්දයෙනි, ආශාවෙන් ඇලීම හේතුවෙන් තමාගේ ය කියා සිතෙන් බැසගන්නේ යම් අයුරකින් නම් එය මේ ක්‍රමයෙනුත් දත යුත්තේ ය. ආනන්දයෙනි, සියල්ලන්ට සියළු අයුරින්, සියල්ලන්ට සියළු තන්හි, කාටවත්, කවර තැනකවත්, ආශාවෙන් ඇලීමක් ඇත්තේ ම නැත්නම්, සර්වප්‍රකාරයෙන් ම ඡන්දරාගය නැති කළහී ඡන්දරාගය නිරුද්ධ වීමෙන් තමාගේ ය කියා සිතෙන් බැසගැනීමක් දකින්නට ලැබේවි ද?”

“නෝ හේතං හන්තේ.”

“ස්වාමීනී, මෙය නැත්තේ ය.”

“තස්මාතිහානන්ද ඒසේව හේතු ඒතං නිදානං ඒස සමුදයෝ ඒස පච්චයෝ අප්ඤ්ඤාසානස්ස යදිදං ඡන්දරාගෝ.”

“එහෙයින් ආනන්දයෙනි, තමාගේ ය කියා සිතෙන් බැසගැනීමට හේතු වූයේ මෙය ම ය. පසුබිම මෙය ම ය. හටගැනීම මෙය ම ය. ප්‍රත්‍යය මෙය ම ය. එනම් මේ ආශාවෙන් ඇලීම යි.”

“විනිච්ඡයං පටිච්ච ඡන්දරාගෝ’ති ඉති ඛෝ පනේතං වුත්තං. තදානන්ද ඉමිනාපේතං පරියායේන වේදිතබ්බං යථා විනිච්ඡයං පටිච්ච ඡන්දරාගෝ; විනිච්ඡයෝ ව හි ආනන්ද නාභවිස්ස සබ්බේන සබ්බං සබ්බං සබ්බං කස්සචි කිම්හිචි, සබ්බසෝ විනිච්ඡයෝ අසති විනිච්ඡයනිරෝධා අපි නු ඛෝ ඡන්දරාගෝ පඤ්ඤායේථා?ති.”

“ලද දෙය ගැන විනිශ්චය කිරීම හේතුවෙන් ඡන්දරාගය හටගනියි’ යැයි මෙසේ මේ කරුණ කියන ලදී. ආනන්දයෙනි, ලද දෙය ගැන විනිශ්චය කිරීම හේතුවෙන් ඡන්දරාගය හටගන්නේ යම් අයුරකින් ද එය මේ ක්‍රමයෙනුත් දත යුත්තේ ය. ආනන්දයෙනි, සියල්ලන්ට සියළු අයුරින්, සියල්ලන්ට සියළු තන්හි ම, කාටවත්, කවර තැනකවත්, ලද දෙයක් ගැන විනිශ්චයක් ඇත්තේ ම නැත්නම්, සර්වප්‍රකාරයෙන් ම ලද දෙය ගැන විනිශ්චය නැති කළහී විනිශ්චය නිරුද්ධ වීමෙන් ඡන්දරාගයක් දකින්නට ලැබේවි ද?”

“නෝ හේතං හන්තේ.”

“ස්වාමීනී, මෙය නැත්තේ ය.”

“තස්මාතිහානන්ද ඒසේව හේතු ඒතං නිදානං ඒස සමුදයෝ ඒස පච්චයෝ ඡන්දරාගස්ස, යදිදං විනිච්ඡයෝ.”

“එහෙයින් ආනන්දයෙනි, ඡන්දරාගයට හේතු වූයේ මෙය ම ය. පසුබිම මෙය ම ය. හටගැනීම මෙය ම ය. ප්‍රත්‍යය මෙය ම ය. එනම් මේ විනිශ්චය යි.”

“ලාභං පටිච්ච විනිවිජයෝ”ති ඉති ඛෝ පනේතං වුත්තං. තදානන්ද ඉමිනාපේතං පරියායේන වේදිතබ්බං යථා ලාභං පටිච්ච විනිවිජයෝ; ලාභෝ ච හි ආනන්ද නාභවිස්ස සබ්බේන සබ්බං සබ්බථා සබ්බං කස්සචි කිම්හිචි, සබ්බසෝ ලාභේ අසති ලාභනිරෝධා අපි නු ඛෝ විනිවිජයෝ පඤ්ඤායේථා?”ති.

“ලැබීම හේතුවෙන් ලැබුණු දේ ගැන විනිශ්චයකට යන්නේය’ යැයි මෙසේ මේ කරුණ කියන ලදී. ආනන්දයෙනි, ලැබීම හේතුවෙන් ලද දෙය ගැන විනිශ්චයකට යන්නේ යම් අයුරකින් නම්, එය මේ ක්‍රමයෙනුත් දත යුත්තේ ය. ආනන්දයෙනි, සියල්ලන්ට සියළු අයුරින්, සියල්ලන්ට සියළු තත්හි ම, කාටවත්, කවර තැනකවත්, ලැබීමක් ඇත්තේ ම නැත්නම්, සර්වප්‍රකාරයෙන් ම ලැබීම නැති කල්හී, ලැබීම නිරුද්ධ වීමෙන්, විනිශ්චයක් දකින්නට ලැබේවි ද?”

“නෝ හේතං හත්තේ.”

“ස්වාමීනී, මෙය නැත්තේ ය.”

“තස්මාතිහානන්ද ඒසේව හේතු ඒතං නිදානං ඒස සමුදයෝ ඒස පච්චයෝ විනිවිජයස්ස යදිදං ලාභෝ.”

“එහෙයින් ආනන්දයෙනි, විනිශ්චයකට යෑම පිණිස හේතු වූයේ මෙය ම ය. පසුබිම මෙය ම ය. හටගැනීම මෙය ම ය. ප්‍රත්‍යය මෙය ම ය. එනම් මේ ලැබීම යි.”

“පරියේසනං පටිච්ච ලාභෝ”ති ඉති ඛෝ පනේතං වුත්තං. තදානන්ද ඉමිනාපේතං පරියායේන වේදිතබ්බං යථා පරියේසනං පටිච්ච ලාභෝ; පරියේසනා ච හි ආනන්ද නාභවිස්ස සබ්බේන සබ්බං සබ්බථා සබ්බං කස්සචි කිම්හිචි, සබ්බසෝ පරියේසනාය අසති පරියේසනානිරෝධා අපි නු ඛෝ ලාභෝ පඤ්ඤායේථා?”ති.

“සෙවීම හේතුවෙන් ලැබෙයි’ යැයි මෙසේ මේ කරුණ කියන ලදී. ආනන්දයෙනි, සෙවීම හේතුවෙන් ලැබෙන්නේ යම් අයුරකින් නම්, එය මේ ක්‍රමයෙනුත් දත යුත්තේ ය. ආනන්දයෙනි, සියල්ලන්ට සියළු අයුරින්, සියල්ලන්ට සියළු තත්හි ම, කාටවත්, කවර තැනකවත්, සෙවීමක් ඇත්තේ ම නැත්නම්, සර්වප්‍රකාරයෙන් ම සෙවීම නැති කල්හී, සෙවීම නිරුද්ධ වීමෙන් ලැබීමක් දකින්නට ලැබේවි ද?”

“නෝ හේතං හත්තේ.”

“ස්වාමීනී, මෙය නැත්තේ ය.”

“තස්මාතිහානන්ද ඒසේව හේතු ඒතං නිදානං ඒස සමුදයෝ ඒස පච්චයෝ ලාභස්ස යදිදං පරියේසනා.”

“එහෙයින් ආනන්දයෙනි, ලැබීමකට හේතු වූයේ මෙය ම ය. පසුබිම මෙය ම ය. හටගැනීම මෙය ම ය. ප්‍රත්‍යය මෙය ම ය. එනම් මේ සෙවීම යි.”

A තණ්හං පටිච්ච පරියේසනා’ති ඉති ඛෝ පනේතං වුත්තං. තදානන්ද ඉමිනාපේතං පරියායේන වේදිතබ්බං යථා තණ්හං පටිච්ච පරියේසනා; තණ්හා ච හි ආනන්ද නාභවිස්ස සබ්බේන සබ්බං සබ්බථා සබ්බං කස්සචි කිම්හිචි, සෙය්‍යථිදං: කාමතණ්හා භවතණ්හා විභවතණ්හා, සබ්බසෝ තණ්හාය අසති තණ්හානිරෝධා අපි නු ඛෝ පරියේසනා පඤ්ඤායේථා?ති.

“තෘෂ්ණාව හේතුවෙන් සොයයි’ යැයි මෙසේ මේ කරුණ කියන ලදී. ආනන්දයෙනි, තෘෂ්ණාව හේතුවෙන් සොයන්නේ යම් අයුරකින් නම්, එය මේ ක්‍රමයෙනුත් දත යුත්තේ ය. ආනන්දයෙනි, සියල්ලන්ට සියළු

අයුරින්, සියල්ලන්ට සියළු තත්හි ම, කාටවත්, කවර තැනකවත්, තෘෂ්ණාවක් ඇත්තේ ම නැත්නම්, එනම්; කාම තෘෂ්ණාව, භව තෘෂ්ණාව, විභව තෘෂ්ණාව ය. සර්වප්‍රකාරයෙන් ම තෘෂ්ණාව නැති කළහී, තෘෂ්ණාව නිරුද්ධ වීමෙන් සොයා යාමක් දකින්නට ලැබෙයි ද?”

“නෝ හේතං හන්තේ.”

“ස්වාමීනී, මෙය නැත්තේ ය.”

“තස්මාතිහානන්ද ඒසේව හේතු ඒතං නිදානං ඒස සමුදයෝ ඒස පච්චයෝ පරියේසනාය යදිදං තණ්හා.

“එහෙයින් ආනන්දයෙනි, සෙවීමකට හේතු වූයේ මෙය ම ය. පසුබිම මෙය ම ය. හටගැනීම මෙය ම ය. ප්‍රත්‍යය මෙය ම ය. එනම් මේ තෘෂ්ණාව යි.

ඉති ඛෝ ආනන්ද ඉමේ ද්වේ ධම්මා ද්වයෙන වේදනාය ඒකසමෝසරණා භවන්ති.”

7.B මෙසේ ආනන්දයෙනි, සසරගත දුකට හේතුවන තණ්හාව ත්, සමාජගත අර්බුදවලට හේතුවන තණ්හාව ත් යන මේ දහම් දෙක එකම විදීමට දෙආකාරයකින් එක් වී තිබෙයි.

8. A “එස්සපච්චයා වේදනා’ති ඉති ඛෝ පනේතං චුත්තං, තදානන්ද ඉමිනාපේතං පරියායේන වේදිතබ්බං යථා එස්සපච්චයා වේදනා: එස්සෝ ව හි ආනන්ද නාභවිස්ස සබ්බෙන සබ්බං සබ්බථා සබ්බං කස්සචි කම්හිවි, සෙය්‍යථිදං: චක්ඛුසම්පස්සෝ සෝතසම්පස්සෝ සානසම්පස්සෝ ජිව්හාසම්පස්සෝ කායසම්පස්සෝ මනෝසම්පස්සෝ, සබ්බසෝ එස්සේ අසති එස්සනිරෝධා අපි නු ඛෝ වේදනා පඤ්ඤායේථා?” ති.

‘ස්පර්ශය හේතුවෙන් විදින්නේ’ යැයි මෙසේ මේ කරුණ කියන ලදී. ආනන්දයෙනි, ස්පර්ශය හේතුවෙන් විදින්නේ යම් අයුරකින් නම් එය මේ ක්‍රමයෙනුත් දත යුත්තේ ය. ආනන්දයෙනි, සියල්ලන්ට සියළු අයුරින්, සියල්ලන්ට සියළු තත්හි ම, කාටවත්, කවර තැනකවත්, ස්පර්ශයක් ඇත්තේ ම නැත්නම්, එනම්; ඇසේ ස්පර්ශය, කනේ ස්පර්ශය, නාසයේ ස්පර්ශය, දිවේ ස්පර්ශය, කයේ ස්පර්ශය, මනසේ ස්පර්ශය ය. සර්වප්‍රකාරයෙන් ම ස්පර්ශය නැති කළහී ස්පර්ශය නිරුද්ධ වීමෙන් විදීමක් දකින්නට ලැබෙයි ද?”

“නෝ හේතං හන්තේ.”

“ස්වාමීනී, මෙය නැත්තේ ය.”

“තස්මාතිහානන්ද ඒසේව හේතු ඒතං නිදානං ඒස සමුදයෝ ඒස පච්චයෝ වේදනාය යදිදං එස්සෝ.”

“එහෙයින් ආනන්දයෙනි, විදීමකට හේතු වූයේ මෙය ම ය. පසුබිම මෙය ම ය. හටගැනීම මෙය ම ය. ප්‍රත්‍යය මෙය ම ය. එනම් මේ ස්පර්ශය යි.”

9.A “නාමරූපපච්චයා එස්සෝ’ති ඉති ඛෝ පනේතං චුත්තං. තදානන්ද ඉමිනාපේතං පරියායේන වේදිතබ්බං යථා නාමරූපපච්චයා එස්සෝ: යේහි ආනන්ද ආකාරෙහි යේහි ලිංගේහි යේහි නිමිත්තේහි

යේහි උද්දේසේහි නාමකායස්ස පඤ්ඤත්ති හෝති, තේසු ආකාරේසු තේසු ලිංගේසු තේසු නිමිත්තේසු තේසු උද්දේසේසු අසති අපි නු ඛෝ රූපකායේ අධිවචනසම්ඵස්සෝ පඤ්ඤායේථා?”ති.

‘නාමරූප හේතුවෙන් ස්පර්ශය හටගන්නේ’ යැයි මෙසේ මේ කරුණ කියන ලදී. ආනන්දයෙනි, නාමරූප හේතුවෙන් ස්පර්ශය හටගන්නේ යම් අයුරකින් නම්, එය මේ ක්‍රමයෙනුත් දත යුත්තේ ය. ආනන්දයෙනි, යම් ආකාර වලින්, යම් සටහන් වලින්, යම් සලකුණු වලින්, යම් විස්තර වලින් නාමකයෙහි පැණවීමක් ඇද්ද, ඒ ආකාර, ඒ සටහන්, ඒ සලකුණු, ඒ විස්තර නැති කල්හී රූප කය පිළිබඳ ව නාමයන්ගේ එකතුවක් දකින්නට ලැබෙයි ද?”

“නෝ හේතං හත්තේ.”

“ස්වාමීනී, මෙය නැත්තේ ය.”

“යේහි ආනන්ද ආකාරේහි යේහි ලිංගේහි යේහි නිමිත්තේහි යේහි උද්දේසේහි රූපකායස්ස පඤ්ඤත්ති හෝති, තේසු ආකාරේසු තේසු ලිංගේසු තේසු නිමිත්තේසු තේසු උද්දේසේසු අසති අපි නු ඛෝ නාමකායේ පටිසසම්ඵස්සෝ පඤ්ඤායේථා?”ති.

“ආනන්දයෙනි, යම් ආකාර වලින්, යම් සටහන් වලින්, යම් සලකුණු වලින්, යම් විස්තර වලින්, රූප කයෙහි පැණවීමක් ඇද්ද, ඒ ආකාර, ඒ සටහන්, ඒ සලකුණු, ඒ විස්තර නැති කල්හී, නාම කය පිළිබඳ ව රූපයන්ගේ හැපීමෙන් එක් වීමක් පැණවෙව් ද?”

“නෝ හේතං හත්තේ.”

“ස්වාමීනී, මෙය නැත්තේ ය.”

“යේහි ආනන්ද ආකාරේහි යේහි ලිංගේහි යේහි නිමිත්තේහි යේහි උද්දේසේහි නාමකායස්ස ව රූපකායස්ස ව පඤ්ඤත්ති හෝති, තේසු ආකාරේසු තේසු ලිංගේසු තේසු නිමිත්තේසු තේසු උද්දේසේසු අසති අපි නු ඛෝ අධිවචනසම්ඵස්සෝ චා පටිසසම්ඵස්සෝ චා පඤ්ඤායේථා?”ති.

“ආනන්දයෙනි, යම් ආකාර වලින්, යම් සටහන් වලින්, යම් සලකුණු වලින්, යම් විස්තර වලින්, නාම කයෙහිත් - රූප කයෙහි ත් පැණවීමක් ඇද්ද, ඒ ආකාර, ඒ සටහන්, ඒ සලකුණු, ඒ විස්තර නැති කල්හී නාමයන්ගේ එකතුවක් හෝ රූපයන්ගේ හැපීමෙන් එකතුවක් හෝ පැණවෙව් ද?”

“නෝ හේතං හත්තේ.”

“ස්වාමීනී, මෙය නැත්තේ ය.”

“යේහි ආනන්ද ආකාරේහි යේහි ලිංගේහි යේහි නිමිත්තේහි යේහි උද්දේසේහි නාමරූපස්ස පඤ්ඤත්ති හෝති, තේසු ආකාරේසු තේසු ලිංගේසු තේසු නිමිත්තේසු තේසු උද්දේසේසු අසති අපි නු ඛෝ ඵස්සෝ පඤ්ඤායේථා?”ති.

“ආනන්දයෙනි, යම් ආකාර වලින්, යම් සංභන් වලින්, යම් සලකුණු වලින්, යම් විස්තර වලින්, නාමරූපයෙහි පැණවීමක් ඇද්ද, ඒ ආකාර, ඒ සංභන්, ඒ සලකුණු, ඒ විස්තර නැති කල්හි ස්පර්ශයක් පැණවෙව් ද?”

“නෝ හේතං හන්තේ.”

“ස්වාමීනී, මෙය නැත්තේ ය.”

“තස්මාතිභානන්ද ඒසේව හේතු ඒතං නිදානං ඒස සමුදයෝ ඒස පච්චයෝ එස්සස්ස යදිදං නාමරූපං.”

9.B “එහෙයින් ආනන්දයෙනි, ස්පර්ශයකට හේතු වූයේ මෙය ම ය. පසුබිම මෙය ම ය. හටගැනීම මෙය ම ය. ප්‍රත්‍යය මෙය ම ය. එනම් මේ නාමරූප යි.

10 A “විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූපන්ති ඉති ඛෝ පනේතං වුත්තං. තදානන්ද ඉමිනාපේතං පරියායේන වෙදිතබ්බං යථා විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූපං. විඤ්ඤාණං ච හි ආනන්ද මානුකුච්ඡිස්මිං න ඔක්කම්ස්සථ, අපි නු ඛෝ නාමරූපං මානුකුච්ඡිස්මිං සමුච්චිස්සථාති?”

‘විඤ්ඤාණය හේතුවෙන් නාමරූප හටගන්නේ ය’ යි මෙසේ මේ කරුණක් කියන ලදී. ආනන්දයෙනි, විඤ්ඤාණය හේතුවෙන් නාමරූප හටගන්නේ යම් අයුරකින් නම්, එය මේ ක්‍රමයෙනුත් දන යුත්තේ ය. ආනන්දයෙනි, විඤ්ඤාණයක් මච්ඡාසෙහි නොබැස ගන්නේ නම්, එකල්හි මච්ඡාසෙහි නාමරූපය එකට ගොනු වී යයි ද?”

“නෝ හේතං හන්තේ.”

“ස්වාමීනී, මෙය නැත්තේ ය.”

“විඤ්ඤාණං ච හි ආනන්ද මානුකුච්ඡිං ඔක්කම්ත්වා වොක්කම්ස්සථ, අපි නු ඛෝ නාමරූපං ඉත්ථත්තාය අහිනිබ්බත්තිස්සථාති?”

“ආනන්දයෙනි, විඤ්ඤාණයක් මච්ඡාසකට බැසගෙන තිබේ, නැවත බැහැරට ඉවත් වෙයි නම්, එකල්හි නාමරූපය මෙබඳු ජීවිතයක් උපදවා දේව් ද?”

“නෝ හේතං හන්තේ.”

“ස්වාමීනී, මෙය නැත්තේ ය.”

“විඤ්ඤාණං ච හි ආනන්ද දහරස්සේව සතෝ වොච්ඡිජ්ජිස්සථ කුමාරකස්ස වා කුමාරිකාය වා, අපි නු ඛෝ නාමරූපං වුද්ධිං විරුළ්හිං වෙපුළ්ලං ආපජ්ජිස්සථාති?”

“ආනන්දයෙනි, දරුවෙකුගේ හෝ දැරියකුගේ හෝ විඤ්ඤාණය ලදරු අවදියෙහි ම එහි පැවැත්ම කැඩෙන්නේ නම්, එවිට නාමරූප වැඩීමකට, දියුණුවකට, විපුල බවකට පත්වෙව් ද?”

“නෝ හේතං හන්තේ.”

“ස්වාමීනි, මෙය නැත්තේ ය.”

“තස්මානිභානන්ද ඒසේව හේතු ඒනං නිදානං. ඒස සමුදයෝ ඒස පච්චයෝ නාමරූපස්ස යදිදං විඤ්ඤාණං.”

10. B “එහෙයින් ආනන්දයෙනි, නාමරූපයට හේතු වූයේ මෙය ම ය. පසුබිම මෙය ම ය. හටගැනීම මෙය ම ය. ප්‍රත්‍යය මෙය ම ය. එනම් මේ විඤ්ඤාණය යි.

11. A “නාමරූපපච්චයා විඤ්ඤාණන්ති ඉති ඛෝ පනේතං වුත්තං. තදානන්ද ඉමිනාපේතං පරියායේන වෙදිතබ්බං යථා නාමරූපපච්චයා විඤ්ඤාණං. විඤ්ඤාණං ච හි ආනන්ද නාමරූපේ පතිට්ඨං න ලභිස්සථ, අපි නු ඛෝ ආයතිං ජාතිජරාමරණං දුක්ඛසමුදයසම්භවෝ පඤ්ඤායේථාති?”

‘නාමරූප හේතුවෙන් විඤ්ඤාණය හටගන්නේ’ යැයි මෙසේ මේ කරුණ කියන ලදී. ආනන්දයෙනි, නාමරූප හේතුවෙන් විඤ්ඤාණය හටගන්නේ යම් අයුරකින් නම්, එය මේ ක්‍රමයෙනුත් දත යුත්තේ ය. ආනන්දයෙනි, විඤ්ඤාණයත් නාමරූපයෙහි පිහිටක් නොලබයි නම්, මතු ඉදිරියට ඉපදීම, ජරා මරණ, කායික දුක් ආදියෙහි හටගැනීමක් පැණවෙවිද?”

“නෝ හේතං හන්තේ.”

“ස්වාමීනි, මෙය නැත්තේ ය.”

“තස්මානිභානන්ද ඒසේව හේතු ඒනං නිදානං ඒස සමුදයෝ ඒස පච්චයෝ විඤ්ඤාණස්ස යදිදං නාමරූපං.”

“එහෙයින් ආනන්දයෙනි, විඤ්ඤාණයට හේතු වූයේ මෙය ම ය. පසුබිම මෙය ම ය. හටගැනීම මෙය ම ය. ප්‍රත්‍යය මෙය ම ය. එනම් මේ නාමරූපය යි.

“එත්තාවතා ඛෝ ආනන්ද ජායේථ වා ජීයේථ වා මීයේථ වා වචේථ වා උපපජ්ජේථ වා, එත්තාවතා අධිවචනපථෝ, එත්තාවතා නිරුත්තිපථෝ, එත්තාවතා විඤ්ඤත්තිපථෝ, එත්තාවතා පඤ්ඤාවචරං එත්තාවතා වට්ඨං වත්තති, (එත්තාවතා) ඉත්ථන්තං පඤ්ඤාපනාය, යදිදං නාමරූපං සහ විඤ්ඤාණේන අඤ්ඤමඤ්ඤපච්චයනාය පවත්තති.”

11. B ආනන්දයෙනි, මෙපමණකින් ම උපත හෝ වෙයි. ජරාව හෝ වෙයි. මරණය හෝ වෙයි. වුත්තම් හෝ වෙයි. යළි ඉපදීම හෝ වෙයි. මෙපමණකින් ම නම්ගොත් භාවිතය වෙයි. මෙපමණකින් ම භාෂා ව්‍යවහාරය වෙයි. මෙපමණකින් ම ඉරියව්වලින් හැඟවීම වෙයි. මෙපමණකින් ම ප්‍රඥාව හැසිරවීම වෙයි. මෙපමණකින් ම සසර සැරිසරා යාම වෙයි. මෙපමණකින් ම මෙබඳු ජීවිතයකගේ පැණවීම වෙයි. එනම් මේ නාමරූපය විඤ්ඤාණය සමඟ ඔවුනොවුන්ට උපකාර වීමෙන් පැවතීම යි.

පටිච්චසම්ප්පාදො පබ්බය

යමක් හේතුකොටගෙන ජරා මරණ දෙක වේ නම් ඒ ප්‍රත්‍යය (අවශ්‍ය කරුණ) කවරේදැයි කියන්නේ නම් ජාතිය ප්‍රත්‍යය (අවශ්‍ය කරුණු) කොට ගෙන ජරා මරණ දෙක වේයයි කිය යුතුයි.

යමක් ප්‍රත්‍යය (අවශ්‍ය කරුණ) කොටගෙන විඤානය වේනම් ඒ ප්‍රත්‍යය (අවශ්‍ය කරුණ) කුමක්දැයි මෙසේ කියන්නේ නම් නාම රූප දෙක ප්‍රත්‍යය (අවශ්‍ය කරුණ) කොටගෙන විඤානය වේයයි මෙසේ ඔහුට කියයුතුයි. දක්වා දෙයිනි.

3A

ප්‍රතිලෝම ක්‍රමය

3B

ජාති	පච්චයා	ජරාමරණං සොකපටිදෙවදක්ඛදොමනස්සපායානා යම්භවන්ති. ඵළමෙතස්ස කෙවලස්ස දුක්ඛස්මිත්තං සමිදො හොති.”
භව	පච්චයා	ජාති
උපාදාන	පච්චයා	භවො
තණ්හා	පච්චයා	උපාදානං
වෙදනා	පච්චයා	තණ්හා
ඵස්ස	පච්චයා	වෙදනා
නාමරූප	පච්චයා	ඵස්සො
විඤ්ඤාණ	පච්චයා	නාමරූපං
නාමරූපං	පච්චයා	විඤ්ඤාණං

“මෙසේ වනාහි නාමරූපපච්චයා විඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූපං

4. A

අවිද්‍යා මූල අනුලෝම ක්‍රමය

4. B

නාමරූපං	පච්චයා	විඤ්ඤාණං
විඤ්ඤාණ	පච්චයා	නාමරූපං
නාමරූප	පච්චයා	ඵස්සො
ඵස්ස	පච්චයා	වෙදනා
වෙදනා	පච්චයා	තණ්හා
තණ්හා	පච්චයා	උපාදානං
උපාදාන	පච්චයා	භවො
භව	පච්චයා	ජාති
ජාති	පච්චයා	ජරාමරණං සොකපටිදෙවදක්ඛදොමනස්සපායානා යම්භවන්ති. ඵළමෙතස්ස කෙවලස්ස දුක්ඛස්මිත්තං සමිදො හොති.”

සියලු ප්‍රකාරයෙන්ම උත්පත්තිය නැති කල ජාති නිරෝධය (උත්පත්තියෙන් වැලකීම) හෙතුකොටගෙන ජරා මරණ දෙක පෙනෙන්නේදැයි” ඇසුවෝය.

5. A

ජාතීනිරෝධා		ජාතීනිරෝධො, ජාතීනිරෝධා ජරාමරණං සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සපායාසා නිරුප්ඛන්ති. එවමෙතස්ස කෙවලස්ස දුක්ඛන්තන්ධස්ස නිරෝධො හොති.
භවනිරෝධා		ජාතීනිරෝධො
උපාදානනිරෝධා		භවනිරෝධො
තණ්හානිරෝධා		උපාදානනිරෝධො
වේදනානිරෝධා		තණ්හානිරෝධො
වේදනං	පටිච්ච	තණ්හා
තණ්හං	පටිච්ච	පරියෙසනා
පරියෙසනං	පටිච්ච	ලාභො
ලාභං	පටිච්ච	චිතිච්ඡයො
චිතිච්ඡයං	පටිච්ච	ජන්දරාගො
ජන්දරාගං	පටිච්ච	අප්ඤ්ඤාසානං
අප්ඤ්ඤාසානං	පටිච්ච	පරිග්ගහො
පරිග්ගහං	පටිච්ච	මච්ඡරියං
මච්ඡරියං	පටිච්ච	ආරක්ඛො

3 ම බ් 9 ල 9 ශ් 9

5. B

6. A

අනුලෝම ක්‍රමය

6. B

ආරක්ෂාවක් නැතිවීම හෙතුකොටගෙන දඬුගැන්ම, ආයුධ ගැන්ම, කෝලාහල, විරුද්ධකම්, වාදවිවාද, ‘තෝ තා’ යනාදී කේළාම් කීම, බොරුකීම යනාදීවූ නොයෙක් ලාමක අකුශල් පහළ වන්නාහුදැයි” ඇසුවෝය.

7.A

මච්ඡරියං (නිරෝධා)		ආරක්ඛෙනි රෝධා
පරිග්ගහං		මච්ඡරියං නිරෝධා
අප්ඤ්ඤාසානං (නිරෝධා)		පරිග්ගහෙනි රෝධා
ජන්දරාගං (නිරෝධා)		අප්ඤ්ඤාසානං නිරෝධා
චිතිච්ඡයං (නිරෝධා)		ජන්දරාගෙනි රෝධා
ලාභං (නිරෝධා)		චිතිච්ඡයෙනි රෝධා
පරියෙසනං (නිරෝධා)		ලාභෙනි රෝධා
තණ්හං (නිරෝධා)		පරියෙසනානි රෝධා
එස්සනිරෝධා		වේදනානිරෝධා
නාමරූපනිරෝධා		එස්සෙනි රෝධා
විඤ්ඤාණනිරෝධා		නාමරූපනිරෝධා
නාමරූපනිරෝධා		විඤ්ඤාණනිරෝධා

ප්‍රතිලෝම ක්‍රමය

7.B

8.A

9.A - 9.B

10A - 10.B

11A - 11.B

නාමරූපං	පච්චයා	විඤ්ඤාණං
විඤ්ඤාණං	පච්චයා	නාමරූපං
නාමරූප	පච්චයා	එස්සො
එස්ස	පච්චයා	වෙදනා
වෙදනං	පටිච්ච	තණ්හා
තණ්හං	පටිච්ච	පරියෙසනා
පරියෙසනං	පටිච්ච	ලාභො
ලාභං	පටිච්ච	විනිච්ඡයො
විනිච්ඡයං	පටිච්ච	ඡන්දරාගො
ඡන්දරාගං	පටිච්ච	අප්ප්ඤ්ඤාසානං
අප්ප්ඤ්ඤාසානං	පටිච්ච	පරිග්ගහො
පරිග්ගහං	පටිච්ච	මච්ඡරියං
මච්ඡරියං	පටිච්ච	ආරක්ඛො

නාමරූපං	පච්චයා	විඤ්ඤාණං
විඤ්ඤාණං	පච්චයා	නාමරූපං
නාමරූප	පච්චයා	එස්සො
එස්ස	පච්චයා	වෙදනා
වෙදනං	පටිච්ච	තණ්හා
තණ්හං	පටිච්ච	පරියෙසනා
පරියෙසනං	පටිච්ච	ලාභො
ලාභං	පටිච්ච	විනිච්ඡයො
විනිච්ඡයං	පටිච්ච	ඡන්දරාගො
ඡන්දරාගං	පටිච්ච	අප්ප්ඤ්ඤාසානං
අප්ප්ඤ්ඤාසානං	පටිච්ච	පරිග්ගහො
පරිග්ගහං	පටිච්ච	මච්ඡරියං
මච්ඡරියං	පටිච්ච	ආරක්ඛො
තණ්හා/ආරක්ඛො	පච්චයා	උපාදානං
උපාදාන	පච්චයා	භවො
භව	පච්චයා	ජාති
ජාති	පච්චයා	ජරාමරණං සොකපරිදෙව්දක්ඛදොමනස්සුපායාසා සම්භවන්ති. එවමෙනස්ස කෙවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස සමුදයො හොති.”

ජාතිනිරෝධා		ජාතිනිරෝධා, ජාතිනිරෝධා පරාමරණං සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සපායාසා නිරුප්ඤ්ඤාති. එවමෙතස්ස කෙවලස්ස දුක්ඛත්තධස්ස නිරෝධො හොති.
භවනිරෝධා		ජාතිනිරෝධො
උපාදානනිරෝධා		භවනිරෝධො
තණ්හානිරෝධා		උපාදානනිරෝධො
වෙදනානිරෝධා		තණ්හානිරෝධො
මච්ඡරියං (නිරෝධා)		ආරක්ඛොනිරෝධා
පරිග්ගහං		මච්ඡරියංනිරෝධා
අප්ප්කොසානං (නිරෝධා)		පරිග්ගහොනිරෝධා
ඡන්දරාගං(නිරෝධා)		අප්ප්කොසානංනිරෝධා
විනිච්ඡයං (නිරෝධා)		ඡන්දරාගොනිරෝධා
ලාභං (නිරෝධා)		විනිච්ඡයොනිරෝධා
පරියෙසනං (නිරෝධා)		ලාභොනිරෝධා
තණ්හං (නිරෝධා)		පරියෙසනානිරෝධා
එස්සනිරෝධා		වෙදනානිරෝධා
නාමරූපනිරෝධා		එස්සනිරෝධා
විඤ්ඤාණනිරෝධා		නාමරූපනිරෝධා
නාමරූපනිරෝධා		විඤ්ඤාණනිරෝධා